

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 8
Eve of 18 Adar

אגרות קודש
כרך
א'תשצג

“Speaking Clearly About Intimate Matters”

Printed in Igros Kodesh vol. 6, letter 1,793

B”H, 27 Menachem Av, 5712
Brooklyn

Greetings and Blessings!

...The continuation of the account by my father-in-law, the Rebbe, regarding his imprisonment has not yet been published. When it is printed, it will, G-d willing, be sent to you.

I was pleased to read in your letter that your daughter has promised to conduct and manage her home according to the tradition of Jewish homes. However, there is a well-known halachic principle that where clarification is possible, one should not rely on assumptions (Shulchan Aruch, Yoreh De’ah, Chapter 1, Paragraph 1, in the gloss). This is especially true when it concerns matters that affect future generations until the end of time. Therefore, I take the liberty of reminding you again, that at the very least concerning taharas hamishpacha (family purity), it is necessary to ascertain with certainty whether she is knowledgeable in these matters. There are now many books published in the local language that

ב"ה, כ"ז מנ"א, תשי"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

...ההמשך של רשימת כ"ק מו"ח
אדמו"ר בענין המאסה, עדן לא הו"ל,
ובשידפס הנה בל"נ ישלח לו.

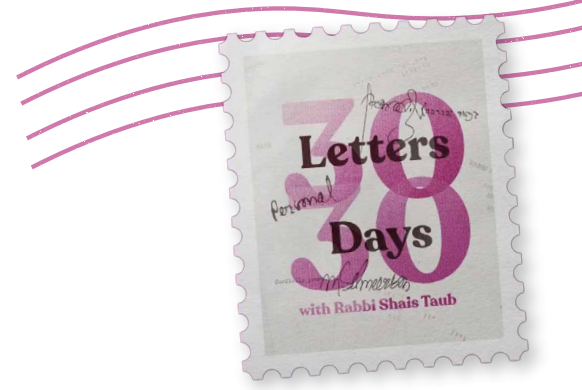
נעם לי לקרות במכתבו אשר בתו תחי
הבטיחה לו להתנהג ולנהל את ביתה
כמנהג בתי יהודאין, אבל ידוע פסק
הדין שבמקום שיש לברר אין לסמוך על
החזקה וכו' (שו"ע יו"ד סימן א' סעיף
א' בהגהה) ובפרט בענין שנוגע
לדורות ולדורי דורות עד סוף כל
העולם, ולכן מרשה הנני לעצמי
לעוררו עוד הפעם, שבענין טהרת
המשפחה עכ"פ, צריך לדעת ברור, אם
יודעת היא הענינים שבזה, וכבר ישנם
עתה ס' נדפסים גם בשפת המדינה כל
הדינים והפרטים, ע"י היאנג איזראעל
וכדומה.

cover all the relevant laws and details, including those published by Young Israel and similar organizations.

In past years, some were embarrassed to discuss such topics. However, experience has shown us that, by contrast, in the realms of "the other side" [spiritual opposition to holiness] people now openly publish and discuss vulgar matters, and even receive awards and recognition—"prizes" as it is called in English (and, humorously, one might note that the word "prizes" resembles the term "pritzus" [promiscuity]). But when it comes to matters that are vital for parents, their children, and future generations, the "opposition," known as "the clever one" (der kluginker), raises the argument that the Jewish people are characterized by their modesty. There is no need to elaborate on this further.

It is important to highlight the teaching of the Talmud in Nedarim (20a), and in the commentary of Maharsha, as well as in Yevamot 79a, regarding the three distinguishing qualities (which form the acronym: GeVeR) of the Jewish people: Mercy and acts of kindness were embedded in us from the time of Avraham Avinu, while modesty was only given at the time of Matan Torah (the Giving of the Torah). (This clarifies a fascinating textual nuance in the Tanya, at the end of Chapter 1, where only mercy and kindness are mentioned, while modesty is omitted, even without the typical "etc." The reason is that, as explained above, [modesty became intrinsic to the Jewish people only with Matan Torah]).

בשנים מקדם היו כאלו שהיו מתבישים
 לדבר עד"ז, וכבר הורנו הנסיון
 שבלעמט זה מדברים ומדפיסים ענינים
 של נבול פה וכו' וכו'. ועוד מקבלים
 אותות הצטינות פריזן בלע"ז (וע"ד
 הצחות י"ל שקרוב ללשון פריצות).
 וכשבאים לדבר בהענינים הנוגעים
 בנפש להורים ולילדיהם וכו' - הרי
 כאן בא הלעמט זה הנקרא "דער
 קלוגינקער" ומזכיר על מדת בני ישראל
 שהם בישנים, והאריכות בזה אך
 למותר.

ולהעיר מהגמרא נדרים (כ, א) עיי"ש
 בחדא"ג מהרש"א, ועייג"כ יבמות עט,
 א בהשלשה מדות (ר"ת גב"ר) שנצטינו
 בהם בני ישראל, הנה רחמנות וגמילות
 חסדים הם בתולדה מימות אברהם
 אבינו, משא"כ בישנים שנעשו רק בזמן
 מתן תורה (אשר בזה מתרץ הדייק
 הנפלא בתניא סוף פרק א' שמזכיר רק
 רחמנים וגמ"ח, ולא בישנות, ואין
 מסים אפלו בתבת וכו', והטעם הוא
 פנ"ל), ומוסר השכל הוא לכלנו,
 שבישנות צריכה להיות מתאמת
 להמשבע ועומד מהר סיני שבשם נתנה
 לבני ישראל, ולולא זאת הנה ישראל
 הם דוקא עזן שבאמות (ביצה כה, ב)

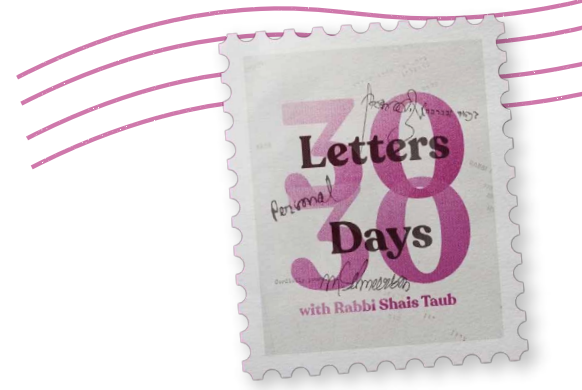
The lesson for us is that modesty must align with the oath we took at Har Sinai, for it was only there that this trait was endowed upon us. Without this, Jews are actually known to be the most brazen of the nations, as the Talmud (Beitzah 25b) states.

I trust you will forgive me for my remarks above, as my only intention is for the best. The main point is that you should clarify and take proactive steps to ensure that the matter is addressed, in line with the teaching of our Sages, who said, “Words that come from the heart enter the heart.”

I wish you and your wife, as well as your entire family, continued health and well-being.

Additionally, please convey my regards to your son, who visited me together with you. I am curious to know how he has grown closer to Hashem in the meantime. Surely, he has advanced, as our Sages teach, ma’alin bakodesh—“we ascend in holiness.” Indeed, we are all drawing closer to the time of the coming of Moshiach and the end of our exile.

With blessings.

בְּטַח יִסְלַח לִי עַל כָּל הַנִּי"ל, כִּי אֵין
כְּנִנְתִי אֶלָּא לְטוֹבָה, וְהֶעֱקַר הוּא שְׂיִבְרַר
וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרְעֵנֵנוּ אֶת הַנִּי"ל וּכְפֹסֵק
רז"ל דְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים
אֶל הַלֵּב.

בְּבִרְכָה לְבְרִיאוֹת הַנְּכוֹנָה לוֹ וּלְזוּגָתוֹ
וּלְכָל ב"ב שְׂיִחִיו וּבפ"ש לְבָנוּ שִׁי
שְׂבִקָר אֶצְלִי אִתּוֹ יַחַד, וְאֶתְעַנֵּן לְדַעַת
בְּמָה נִתְקַרַב יוֹתֵר לָהּ אֶלְקִינוּ בְּמִשְׁךְ
זְמַן זֶה, אֲשֶׁר בְּטַח נִתְקַרַב יוֹתֵר
כִּמְרַז"ל מֵעַלְיָן בְּקֹדֶשׁ, וְהָרִי מִתְקַרְבִּין
אָנוּ כְּלָנוּ לְזְמַן בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ וְקֶץ
גְּלוּתֵנוּ,

בְּבִרְכָה.